

Paul Demets

Een avontuurlijke binnenwereld

Arnoud van Adrichem schreef een reeks bijzonder avontuurlijke en spitse gedichten.

Arnoud van Adrichem, die voor zijn debuut uit 2008 bekroond werd met de Pernathprijs, is een avontuurlijke dichter. En daar zijn er te weinig van. Hij slaagt erin gedichten te schrijven die zowel op een eerste niveau als op een metaniveau werken. Dat Van Adrichem zowel met het vertrouwde als met het vervreemdende speelt, blijkt al uit de vormgeving van *Een veelvoud ervan*. De a's van de voor- en familienaam van de dichter worden typografisch weerspiegeld in de grotere en de kleinere A's links op het omslag.

Net zoals in het debuut van Van Adrichem wordt de lezer expliciet betrokken bij de gedichten, doordat hij aangesproken wordt. Op die manier word je in de bundel verwelkomd, maar meteen ook getraakteerd op een labyrint van betekenissen. Zoals de dichter in het openingsgedicht 'Binnen' al duidelijk maakt, terwijl hij ons het bouwwerk van de bundel binnen loodst: "Elke tree vormt een propositie, / elke stap een tegenargument. / Loof het dak / dat eraf kan. / Wat zit er achter deze deur? / Een nieuwe deur. / En daarachter? / Een badkuip vol diamanten."

Als lezer word je begeleid door een 'wij', die een verhaal opzet, tussenbeide komt met commentaren als "Als dat maar goed afloopt", maar tegelijk de logica van een narratief rechtlijnige ontwikkeling loslaat. De binnenwereld (het taalbouwsel) en de buitenwereld (de herkenbare werkelijkheid) schuren zo tegen elkaar aan en vallen zeker niet samen.

Van Adrichem doorpikt met humor allerlei clichés en neemt daarbij soms de taal van de reclame over, zoals in 'Shampoo': "Doe de gratis huidecho / of loop gewoon eens langs / een willekeurige, dampende bouwput. / Gefluit zal aanzwellen, / tongen zullen klakken, / een pompend ritme/ dat uw ruggengraat bespeelt. / Omdat u het waard bent."

Op het einde van de bundel worden we naar buiten geleid en aangemaand om Van Adrichems dichterlijke wereld mee te nemen: "Er is geen richting, /alleen afstand. / Wie zegt dat / een gedicht bij de laatste regel eindigt?"

Uit: *De Morgen*, 20 juli 2011.